

af Pensionsbyrden. Men derhos vil vistnok den omtalte Forøgelse af Pensionsbyrden ikke kunne væse op mod den Nedgang, som disse nye Rønningsslovbestemmelser i Dvrigt ville medføre; jeg skal navnlig fremhæve, at ogsaa i Militæretaten gjælder det jo særlig, at nu vil Stillingen som pensionsberettiget Embedsmand først opnaas i en senere Alder, end det var Tilfældet efter tidligere Bestemmelser; tidligere opnaaede en Officer at blive pensionsberettiget Embedsmand ved at blive Selondlieutenant gennemsnitlig i 20 Aars Alderen; men nu er det klart, at da man først opnaar at blive pensionsberettiget Embedsmand ved at blive Premierlieutenant, saa fordrer dette en meget høiere Gjennemsnitsalder. Det er den ene Betragtning, som har gjort sig gjældende for os. Den anden er den, at vi nu en Gang ikke kunne opfatte Forholdet anderledes, end at de Rønningsslove, som Thinget i de to sidste Aar har vedtaget, ere givne under Hensyn til de nu bestaaende Pensionsregler. Det er bekjendt, at Nogle vel ikke dese denne Opfattelse af os, men for os stillede det sig saaledes, at det den Gang forelaa for Thinget, om man enten vilde vedtage det Princip, man kaldte Selvpenioneringsprincippet, mod at forhøje Rønningssatserne, eller at vedblive med de nu gjældende Pensionsregler og bestemme Rønningerne derafter. Som Følge deraf have vi ment, at det ikke kunde være rigtigt paa dette Stadium uden paastrængende Nødvendighed at foretage væsentlige Forandringer i Pensionsloven, og at de Forandringer, som her foreslaas, ere væsentlige, det tror jeg er klart nok, selv om man blot tager enkelte af disse Bestemmelser for sig; jeg skal saaledes nævne Forslaget i § 5 om Forandring af Pensionsstaaen, Forslaget i § 6 om Fradrag af en Trediedel, hvor Gagen overstiger 1,200 Rd., endvidere Forslaget om, at ingen Pension maa overstige 2,000 Rd., for ikke at tale om det Forslag, der gaar ud paa at berøve Enkerne Pensionret og kun give dem Afgang til Understøttelse, under Forudsætning af at der er Trang tilstede dertil. Disse forskjellige Forslag ville, som jeg mulig vil komme til at ophvise ved enkelte Exempler, medføre overordentlig væsentlige Nedsættelser i Pensionens Størrelse

navnlig for nogle Embedsmænd; men det er en Mangel ved Forslagene, at de navnlig ville ramme Enkelte; der vil ikke ske nogen ligelig Nedsættelse i Pensionernes Størrelse, men det vil ramme nogle Enkelte særdeles haardt. Jeg skal her som sagt ikke gaa ind paa at gennemgaa de enkelte Forslag, men jeg skal kun tillade mig nogle faa Ytringer om de enkelte nye Ting, som ere fremkomne, dels her i Lovforslaget, dels i Hlertallets Forslag. Det væsentligste Nye er jo de indgribende Forandringer i Trinfølgen, som navnlig gaa ud fra et fra det nu gjældende forskjelligt Princip, for saa vidt som det lader ogsaa paa de lavere Trin en Stigning ske meget langsomt i Modspætning til den nu gjældende Pensionslov, der paa de nederste Trin lader Stigningen ske hurtig og derefter fortsætte sig langsommere. Mine Indvendinger ville fremgaa dels af, hvad jeg har udtalt i Dag, og dels af, hvad jeg udførlig har udviklet ved første Behandling, hvorfor jeg ikke skal gjentage det her. Derimod skal jeg tillade mig at udtale mig om de helt nye Forslag, som findes under Nr. 3 og 6 af Hlertallet, og som gaa ud paa at indføre Noget, man ikke tidligere har set fremstillet i noget Forslag fra nogen Side, nemlig at gjøre en saadan Forskel mellem de forskjellige Afskedigelsesgrunde, at der sættes en Pension for de almindelige Tilfælde og i enkelte Tilfælde en væsentlig lavere. Det Forslag, som findes under Nr. 6, vil jo navnlig komme til at angaa de Embedsmænd, som afskediges enten paa Grund af, at Embedet indrages, eller paa Grund af, at Regjeringen mener, at den paa gjældende Embedsmand ikke er stiftet til at udfylde den Plads, han er paa, og derfor afskediger ham, medens han dog anses for stiftet til at udfylde en anden Plads i Statens Tjeneste. Den ærede Ordfører syntes rigtigt nok at gaa ud fra den Forudsætning, at Bestemmelsen i Forslaget under Nr. 6 ogsaa var anvendelig paa de Embedsmænd, nemlig militære Embedsmænd, der afskediges paa Grund af Hærløvens Bestemmelse om Aldersgrænsen; men det tror jeg herov paa en Feiltagelse. Det kan gjerne være, at det er ment saaledes, men det er i alt Fald ikke faldet mig ind, at det kunde være ment; thi, saaledes som Forslaget er opstillet, maa